

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317201993
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6317201993.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudkýň JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v spore žalobkyne: X. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, zast. Mgr. Róbert Antal, advokát, so sídlom AK Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, IČO: 37 818 309, proti žalovanej: L. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, K. P., t. č. XXXX T. Y., N., V., X XB.X, M., zast. JUDr. Jana Čončolová, advokátka, so sídlom AK Štúrova 17, Liptovský Mikuláš, IČO: 17 793 831, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/12/2017 - 97 zo dňa 27. 06. 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobkyne **o d m i e t a .**
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno, ako súd prvej inštancie, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, vedených Okresným úradom Brezno, odbor katastrálny, na LV č. XXX pre kat. územie P., ako parc. reg. „C“ č. XXXX - záhrady o výmere XXX m², parc. reg. „C“ č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² a rodinný dom súpisné č. XXX na parc. č. XXXX, a to v podiele 1/1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovanej. Rozsudkom č. k. 2Ps/2/2012 - 254 zo dňa 03. 07. 2014 bol zrušený rozsudok č. k. 8Ps/1/2007 - 34 zo dňa 24. 04. 2007, vznikol teda určitý stav právnej neistoty vo vzťahoch medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorý môže odstrániť práve predmetná žaloba o určenie vlastníckeho práva. Rovnako, keďže súdny exekútor v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. 2Er/1879/2010 chce vykonať exekúciu predajom nehnuteľností, ktoré sú vedené na žalobkyňu, hoci ich skutočným vlastníkom má byť žalovaná, žalovanej hrozí, že súdny exekútor predá nehnuteľnosti tretej osobe, čím nastane nezvratný zásah do vlastníckych práv žalovanej, ktorý paradoxne vyvolá, okrem sestier žalobkyne, aj práve táto skutočná vlastníčka nehnuteľností. Žalobkyňa sa iným právnym spôsobom nemôže a nevie domôcť zmeny svojho súčasného právneho postavenia, zabrániť vykonávaniu exekučných konaní vo svoj neprospech a bez určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ani nemôže dôjsť k zmene zápisu osoby vlastníka nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Po vykonaní rozsiahleho dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by vlastníčkou sporných nehnuteľností mala byť práve žalovaná. Okresný súd poukázal v odôvodnení na to, že žalobkyňa sa domáhala zmeny právneho stavu, ktorý bol nastolený rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 6C/248/2006 - 142 zo dňa 17. 04. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/266/2009 - 189 zo dňa 02. 12. 2009 a osvedčením o dedičstve č. k. 4D/195/2010 - 82 zo dňa 14. 07. 2010, a to určením vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedeným v odseku 1 v prospech žalovanej na podklade záverov vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 2Ps/2/2012 - 254 zo dňa 03. 07. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/45/2016 - 374 zo dňa 23. 11. 2016 (právoplatný dňa 09. 01. 2017), to je,

že Znalecký posudok č. 11/2007 vypracovaný znalkyňou U. U. U., ktorý bol podkladom pre vydanie rozsudku č. k. 6C/248/2006 - 142 zo dňa 17. 04. 2009, a teda následne aj pre vydanie osvedčenia o dedičstve č. k. 4D/195/2010 - 82 zo dňa 14. 07. 2010, má vady a znalkyňa v ňom dospela k záverom, ktoré nie sú dostatočne podložené a preukázateľné. Nebol dôvod domnievať sa, že nebohý L.X., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa XX. XX. XXXX, trpel v čase vypracovania plnomocenstva dňa 13. 10. 2006 duševnou poruchou, ktorá by nebola len prechodného charakteru a ktorá by spôsobovala, že by nebol vôbec schopný robiť právne úkony, alebo že by konal v duševnej poruche, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným. Terajšia žalobkyňa bola spolu so žalovanou účastníčkou konania vedeného pod sp. zn. 6C/248/2006 na strane žalovaných. Z pripojených spisov a uvedených skutočností vyplynulo, že podklad pre vydanie rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/248/2006 - 142 zo dňa 17. 04. 2009, teda Znalecký posudok č. 11/2007 vypracovaný znalkyňou U. U. U. pre potreby konania Sp 8Ps/1/2007 bol rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 2Ps/2/2012 - 254 zo dňa 03. 07. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoP/45/2016 - 374 zo dňa 23. 11. 2016 spochybnený, keď rozsudok č. k. 8Ps/1/2007 - 36 zo dňa 24. 04. 2007, ktorým bol L. X. pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu, zrušil s tým, že sa má na neho hľadieť, ako keby nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Hoci rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 2Ps/2/2012 - 254 zo dňa 03. 07. 2014 bol zrušený rozsudok č. k. 8Ps/1/2007 - 36 zo dňa 24. 04. 2007, a teda podklad pre vydanie rozsudku č. k. 6C/248/2006 - 142 zo dňa 17. 04. 2009, na základe ktorého bolo vydané osvedčenie o dedičstve č. k. 4D/195/2010 - 82 zo dňa 14. 07. 2010, bol spochybnený, nič nemení na skutočnosti, že obidve súdne rozhodnutia sú v zmysle § 159 ods. 1, 2, 3, § 167 ods. 2 OSP, § 226, § 227, § 228, § 470 ods. 1, 2 CSP právoplatné, záväzné pre súdy a orgány štátnej správy a nezmeniteľné akýmkoľvek spôsobom, okrem riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, resp. Civilného sporového poriadku, mimo tohto zákonného rámca okresný súd nemá právomoc na zmenu, resp. zrušenie vyššie uvedených rozhodnutí a záverov v nich obsiahnutých vo výrokovvej časti, o čo sa žalobkyňa snaží podanou žalobou. Rovnako ako v rámci konania vedeného pod sp. zn. 6C/248/2006, tak aj konania pod sp. zn. 4D/195/2010 súd pri rozhodovaní vychádzal zo stavu v čase ich vyhlásenia/vydania v zmysle § 154 ods. 1 CSP, teda neskoršie rozhodnutie prvoinštančného súdu č. k. 2Ps/2/2012 - 254 zo dňa 03. 07. 2014, ktorým sa zrušil rozsudok č. k. 8Ps/1/2007 - 36 zo dňa 24. 04. 2007, nespôsobuje nesprávnosť, neplatnosť predmetných rozhodnutí a neposkytuje žalobkyni možnosť úspešne sa žalobou domáhať určenia vlastníckeho práva voči nehnuteľnostiam uvedeným v žalobe. Skutočnosti zistené súdom v rámci konania vedeného pod sp. zn. 6C/248/2006, t. j. že Kúpna zmluva uzavretá dňa 06. 11. 2006 medzi L.X., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený X. O., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, na strane predávajúceho a medzi L. Y., nar. XX. XX. XXXX, na strane kupujúcej k označeným nehnuteľnostiam spolu so splnomocnením udeleným X. O. na uvedený právny úkon zo strany L.X., sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi v zmysle § 38 ods. 2 OZ, ostávajú v rámci uplatňovania zásady prejudiciality skoršieho právoplatného rozhodnutia podľa § 135 ods. 2 OSP (aktuálne § 193 CSP), § 159 ods. 2 OSP (aktuálne § 228 ods. 1 CSP), nedotknuté akýmkoľvek zisteniami, ku ktorým dospel súd v rámci konania vedeného pod sp. zn. 2Ps/2/2012. Pretože súd musí rešpektovať skutočnosti zistené v rámci konania vedeného pod sp. zn. 6C/248/2006, bolo nevyhnutné konštatovať, že nakoľko plnomocenstvo zo dňa 13. 10. 2006 a Kúpna zmluva zo dňa 06. 11. 2006 sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi v zmysle § 38 ods. 2 OZ, nehnuteľnosti špecifikované v odseku 1 patrili ku dňu smrti L.X. do dedičstva po ňom a následne boli prejednané v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 4D/195/2010 a ich vlastníčkou sa stala žalobkyňa.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného advokáta odvolanie datované dňom 12. 07. 2018. Rozhodnutie označila za nesprávne a nespravodlivé, poukázuc na odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie odôvodňoval rozhodnutie nezmeniteľnosťou rozhodnutia (*impedimentum rei iudicatae*), považuje rozhodnutie za procesne správne, pretože inštitút právoplatnosti súdnych rozhodnutí sa opiera o princíp právnej istoty, teda kľúčový inštitút civilného procesu. Pokiaľ súd v odôvodnení v bode 58 dospel k záveru, že rozsudok Okresného súdu Brezno vydaný pod sp. zn. 6C/248/2006, podľa ktorého kúpna zmluva zo dňa 06. 11. 2006 medzi L.X. a žalovanou je neplatným právnym úkonom, ostáva v rámci uplatňovania zásady prejudiciality skoršieho právoplatného rozhodnutia nedotknutý akýmkoľvek zisteniami, t. j. aj rozhodnutím o zrušení rozsudku, ktorým bol L.X. pozbavený spôsobilosti na právne úkony, v tom vidí absolútne nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci. Napriek v zásade správne odôvodneniu záväznosti a nemennosti skoršieho právoplatného rozhodnutia súdu, súd prvej inštancie ignoroval absolútnu výnimočnosť tejto veci. Totiž tak podľa ust. § 190 OSP, ako aj § 249 ods. 2 CMP môže súd zrušiť vydaný rozsudok, ktorým bola dotknutá osoba zbavená spôsobilosti na právne

úkony (za splnenia ďalších podmienok). Poukázal na komentár k ustanoveniu § 190 OSP - Bureš/ Drápal/Mazanec - Beckova edice, podľa ktorého toto ustanovenie umožňuje súdu, aby pristúpil k náprave objektívne nesprávne vydaného rozsudku a bez potreby revízie pôvodného rozsudku v rámci odvolacieho konania, pôvodný rozsudok zrušil. Takýto rozsudok súdu má konštitutívne účinky pôsobiace ex tunc - má teda spätnú účinnosť v tom zmysle, že po právoplatnosti zrušovacieho rozsudku sa hľadí na osobu, o ktorej spôsobilosti sa rozhodlo, ako keby sa tak nestalo. Aj s poukazom na ďalšie procesné inštitúty, najmä základné princípy Civilného sporového poriadku je dôležité, aby právna vec bola posúdená podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci, ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by si zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Sudca je viazaný povinnosťou konať účinne a spravodlivo, efektívne a hospodárne a nečakať na ideálnu právnu úpravu, ktorá by zodpovedala prípadné otázky. Aj Najvyšší súd SR z konaní 8Cdo/645/2015 o zrušení rozsudku o pozbavení L.X. spôsobilosti na právne úkony v odôvodnení poukázal na to, že neboli splnené podmienky na pozbavenie spôsobilosti menovaného na právne úkony, keďže § 190 OSP má spätnú účinnosť, teda aj všetky právne úkony, ktoré daná osoba urobila v období od právoplatnosti zrušeného rozsudku do jeho právoplatného zrušenia, sa považujú za platné. Z toho logicky vyplýva príslušný záver, že kúpna zmluva, ktorá bola podpísaná dňa 06. 11. 2006 medzi žalobkyňou a žalovanou je platná. Výlučnou vlastníčkou nehnuteľností je nepochybne žalovaná, ktorá ich získala na základe platnej, dovolenej a právne perfektnéj kúpnej zmluvy. Domáha sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalobe bude v plnom rozsahu vyhovieť a podľa toho bude rozhodnuté aj o náhrade trov konania.

3. Pred vecným posúdením napadnutého rozsudku skúmal odvolací súd včasnosť podaného odvolania, a teda prípustnosť odvolacieho konania.

4. Z obsahu spisu je zistené, že rozsudok, ktorý bol napadnutý odvolaním žalobkyne, bol právnomu zástupcovi žalobkyne doručený dňa 27. 06. 2018 (doručenka súdneho doručovateľa založená v spise medzi č. I. 117 a 118).

5. Podľa § 121 ods. 1 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov, podľa ods. 2 do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

6. V zmysle uvedeného teda lehota na podanie odvolania, ktorá je v zmysle ust. § 362 ods. 1 CSP 15 dní od doručenia rozhodnutia, začala plynúť dňom 28. 06. a uplynula dňom 12. 07. 2018 (štvrtok). Ako je zistiteľné z potvrdenia o elektronickom doručovaní odvolania, odvolanie bolo podané dňa 13. 07. 2018 o 00:01 hodine. Dôkazom o tom je záznam na č. I. 120 spisu, kde je od odosielateľa Mgr. Róberta Antala odoslaný dokument „odvolanie X. O. - L. Y. - určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam“ s dátumom odoslania práve 13. júl 2018 o 00:01.

7. Právny zástupca žalobkyne síce tvrdí, že odvolanie odoslal dňa 12. 07. 2018 o 23:59 hod., teda ešte v posledný deň na podanie odvolania, o čom predložil dôkaz na č. I. 179, podľa ktorého odosiela právny zástupca žalobkyne zo svojho počítača odvolanie adresované podateľni Okresného súdu Brezno o 23:59 hod. Takýto údaj, sken výpisu z osobného počítača, nie je vierohodný na preukázanie skutočného momentu odoslania elektronického podania - odvolania, nie je relevantným dôkazom o skutočnom momente odoslania. Tým je už uvedený záznam doručky o elektronickom podaní založený na č. I. 120, z ktorého je zjavné, že uvedené podanie (odvolanie) bolo odoslané dňa 13. júla 2018 o 00:01 hod., teda oneskorene.

8. Odvolací súd k tomu ešte uvádza, že právny zástupca žalobkyne súčasne požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty, keď toto adresoval súdu prvej inštancie a súd prvej inštancie dvoma uzneseniami rozhodol tak, že návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania zamietol (§ 357 CSP).

9. Proti zamietavému rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie, pretože takéto uznesenie nie je zaradené medzi taxatívne uvedené uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné.

10. Odvolací súd konštatuje, že Civilný sporový poriadok výslovne neurčuje, či o odpustení lehoty na podanie odvolania má rozhodovať súd prvej inštancie alebo súd odvolací. Z dostupnej judikatúry je zistené, že rozhodovacia prax súdov je nejednotná. V niektorých prípadoch o odpustení zmeškanej lehoty rozhodoval súd prvej inštancie (napr. Okresný súd Bratislava vo veci sp. zn. 6C/156/2014 - 117) a v niektorých veciach odvolacieho súdy (ako napr. Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 43Cob/105/2018). Podľa Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku (Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiariková S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1230 s.) „ak však odvolateľ podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, musí odvolací súd najprv rozhodnúť o tomto návrhu odvolateľa, až potom môže rozhodnúť o odvolaní.“ Ústavný súd SR v uznesení I. ÚS 101/2019-13 zo dňa 27. 03. 2019 odmietol ústavnú sťažnosť správkyne úpadcu v konkurze ako zjavne neopodstatnenú, kde sťažovateľka namietala porušenie práva na súdnu ochranu, keď nesúhlasila s rozhodnutím okresného súdu, ktorý uznesením odpustil žalovanému zmeškanie lehoty na podanie odvolania. Ústavný súd pritom o. i. uviedol, že „právna úprava v Civilnom sporovom poriadku je neobvyklá tým, že umožňuje samosudcovi či samosudkyňi rozhodnúť o tom, či umožní opravný prostriedok proti vlastnému rozhodnutiu.“ (ods. 20 uznesenia k rozhodovaniu o odpustení zmeškanej lehoty v zmysle § 122 CSP).

11. V danej veci už o odpustení zmeškanej lehoty rozhodol súd prvej inštancie tak, že tomuto návrhu nevyhovel, návrh na odpustenie zmeškanej lehoty zamietol. Toto rozhodnutie je už právoplatné.

12. Podľa § 122 CSP súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju strana, zástupca alebo procesný opatrovník zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť aj zmeškaný úkon. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôvod, ktorý uviedol právny zástupca žalobkyne, nie je ospravedlniteľný, preto návrhu nevyhovel.

13. V tomto prípade je preto zásadné, že o návrhu žalobcu na odpustenie zmeškanej lehoty bolo už rozhodnuté právoplatným uznesením okresného súdu. Odvolací súd preto s poukazom na ust. § 386 písm. a/ CSP odvolanie odmietol ako podané oneskorene.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 a § 262 ods. 1 CSP tak, že neúspešná žalobkyňa odvolacieho konania nebola zaviazaná povinnosťou nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania z dôvodu, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli.

15. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).